

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 109.006 van 9 juli 2002
in de zaak A. 112.605/XIV-7255.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat K. VAN PETEGEM,
 kantoor houdende te 9060 ZELZATE,
 Leegstraat 217

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 13 april 1970 en van Armeense nationaliteit, op 8 november 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 20 augustus 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 11 oktober 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 7 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 13 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 12 juni 2002 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat K. VAN PETEGEM verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 10 augustus 2001 en verklaart zich vluchteling op 13 augustus 2001.

1.2. Op 20 augustus 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 11 oktober 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

Volgens uw verklaringen werd u, een Armeens staatsburger van Armeense origine, in 1970 geboren te Nachichevan (Azerbeidzjan). In mei 1988 diende u uw legerdienst te vervullen te Moskou (Rusland). Omwille van het conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan zijn in 1989 uw ouders en uw broer H. naar Ararat in Armenië gevlucht. Uw andere broer G. bleef met zijn Azerische vrouw in Nachichevan wonen. Uw ouders en uw broer H. kregen in Armenië problemen nadat Kamo Dmerkichian, een lid van de regerende politieke partij HHSh (Armenian National Movement), ruchtbaarheid had gegeven aan het feit dat G. gehuwd is met een Azerische vrouw. G. werd ervan beschuldigd een verrader te zijn en uw ouders werden voor spionnen gehouden. Op aanraden van uw ouders bleef u na het vervullen van uw legerdienst in Rusland. In 1994 vernam u dat uw broer H. door Samwel Sarkisian, lid van de HHSh en neef van de toenmalige Minister Vazgen Sarkisian, was vermoord. U trok naar Armenië. Uw ouders dienden klacht in. U en uw vader werden door de politie en door aanhangers van de HHSh onder druk gezet (mishandeld) om jullie klacht te laten vallen. Samwel Sarkisian werd veroordeeld tot zes maanden gevangenisstraf. Uw moeder diende klacht in bij enkele parlementsleden. Jullie werden verder onder druk gezet om geen klachten meer in te dienen. Op 1 mei 1999 werd Samwel Sarkisian vermoord. U en uw vader werden als verdachten in deze zaak door de politie ondervraagd. U werd door de politie mishandeld. Kort hierna vluchtte u samen met uw ouders naar Martouni (Armenië). Uw ouders kwamen begin augustus 1999 in België aan waar ze op

5 augustus 1999 hun asielprocedure zijn gestart. In oktober 2000 ontvluchtte u Armenië en trok naar Rusland. Op 10 augustus 2001 kwam u in België aan waar u op 13 augustus 2001 uw asielprocedure startte. U bent niet in het bezit van enig (identiteits-)document.

Uit uw verklaringen blijkt (zie CGVS p. 2-9; DVZ pt. 42) dat uw problemen enerzijds rechtstreeks in causaal verband staat (staan) met de problemen die uw ouders K. E. en M. M. (O.V. 4.860.716) in het kader van hun asielaanvraag opwierpen. Zo hebben uw ouders u aangeraden, toen ze in Armenië problemen ondervonden omwille van het feit dat uw broer gehuwd is met een Azerische vrouw, om na uw legerdienst in Rusland te blijven. Nadat Samwel Sarkisian uw broer H. had vermoord ging u bij uw ouders in Armenië wonen. Anderzijds blijkt uit uw verklaringen dat de motieven voor uw asielaanvraag gebaseerd zijn op dezelfde feiten als die aangehaald door uw ouders in hun asielaanvraag. In het kader van de asielaanvraag van uw ouders werd door het Commissariaat-generaal een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf genomen, omdat hun asielaanvraag als bedrieglijk werd beoordeeld. Derhalve kan er ook in uw hoofde geen vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie worden weerhouden.
(...).”.

2. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat als volgt luidt :

“Voorafgaande en procedure.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen meent de asielaanvraag van verzoeker te kunnen afwijzen, hoofdzakelijk omdat zijn asielrelaas volledig gelijklopend zou zijn met dat van diens ouders, E. K. en M. M. (O. V. 4.860.716), en (omdat) ten aanzien van hen er tevens een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen.

Verzoeker meent dat deze beslissing nietig dient te worden verklaard en dit omwille van de miskenning van een fundamenteel principe van behoorlijk bestuur.

Gebrek aan motivering - schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van (de) bestuurshandelingen.

Verzoeker wenst aan te voeren dat iedere deugdelijke motivering ten aanzien van zijn persoon ontbreekt.

Door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt slechts een enkel motief aangewend teneinde diens asielaanvraag af te wijzen.

Men stelt dat verzoekers asielrelaas volledig gelijklopend mag genoemd worden met dat van diens ouders.

Nu ten aanzien van hen eveneens een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen, rechtvaardigt dit enkele feit dat ook verzoekers asielaanvraag zou worden afgewezen.

Enige verdere verklaring voor de genomen beslissing ligt niet voor.

Verzoeker is de mening toegedaan dat wanneer men een dergelijk fundamentele beslissing neemt ten overstaan van zijn persoon, dat het dan een minimumvereiste is te mogen begrijpen waarom precies juist ten aanzien van hem een dergelijke beslissing moet genomen worden.

Eenvoudig te verwijzen naar een eerder ten aanzien van zijn ouders genomen beslissing, kan volgens verzoeker niet volstaan.

Uit al hetgeen voorafgaat meent verzoeker dan ook te kunnen besluiten dat de overduidelijk niet-afdoende motivering van de bestreden beslissing, de nietigverklaring ervan verrechtvaardigt.”

Overwegende dat verzoeker zich in een enig middel baseert op de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, met name het motiveringsbeginsel, bij gebrek aan motivering van de bestreden beslissing;

Overwegende dat de algemene motiveringsverplichting, vervat in de wet van 29 juli 1991, tot doel heeft ten opzichte van diegene die bij een bestuurshandeling betrokken is, een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van de handeling dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die handeling te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft; dat wat de formele motiveringplicht betreft, de bestreden

beslissing op correcte wijze is gemotiveerd; dat zowel de feitelijke als de juridische overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen werden kenbaar gemaakt; dat uit het verzoekschrift overigens blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing wel degelijk kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motivering is bereikt;

Overwegende dat, wat de materiële motiveringsplicht betreft, verzoeker aanvoert dat de motiveringsplicht geschonden werd door te verwijzen naar de asielaanvraag van zijn ouders, die op grond van de bedrieglijkheid ervan werd verworpen; dat verzoeker daaraan toevoegt dat de motiveringsplicht werd geschonden daar de bestreden beslissing geen verdere verklaring ten aanzien van zijn persoon inhoudt;

Overwegende dat in de aangevochten beslissing verzoeker zich baseert op problemen die in rechtstreeks causaal verband staan met de problemen aangehaald door zijn ouders en op dezelfde feiten zijn gebaseerd als die aangehaald door zijn ouders; dat, aangezien er in hoofde van zijn ouders een bevestigende beslissing werd genomen, overwogen werd dat er in hoofde van verzoeker evenmin een vermoeden van vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestond; dat dit een afdoende motivering uitmaakt die niet wordt weerlegd noch wordt betwist door verzoeker;

Overwegende dat elke asielaanvraag door de Commissaris-generaal afzonderlijk wordt onderzocht; dat, alvorens een beslissing te nemen, de Commissaris-generaal alle elementen beschikbaar in het administratief dossier bestudeert; dat elke asielaanvraag individueel wordt behandeld; dat de Commissaris-generaal bij het nemen van een beslissing rekening houdt met de concrete situatie in het land van herkomst, en dit zowel in de ontvankelijkheidsfase als in de gegrondheidsfase; dat feiten en elementen, eigen aan elke concrete asielaanvraag, bepalend zijn bij de beoordeling van het dossier door de Commissaris-generaal; dat aangezien verzoeker zich baseert op problemen die in rechtstreeks causaal verband staan met de problemen aangehaald door zijn ouders en op dezelfde feiten geciteerd door zijn ouders, de Commissaris-generaal ook ten aanzien van verzoeker kon besluiten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn asielaanvraag; dat door te verwijzen naar de beslissing die werd genomen ten aanzien van de ouders van verzoeker, de Commissaris-generaal zijn plicht tot een individueel onderzoek van de asielaanvraag heeft nageleefd;

Overwegende dat bijgevolg de bestreden beslissing gesteund is op pertinente, draagkrachtige en afdoende motieven; dat het enig middel niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden, vermits geen inhoudelijke kritiek wordt uitgebracht op de motivering van de afwijzende beslissing genomen door de Commissaris-generaal in de asioldossiers van de ouders van verzoeker;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van

artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen juli tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.